

خیزش قهرآمیز کارگران هند و قتل یک کارگر

کمیته هماهنگی (منطقه تهران)

هجدهم تیر هشتاد و هفت

روزی یکشنبه ۶ ماه ژوئیه ۲۰۰۸، ۴۰۰۰۰ کارگر هندی، عاصی و خشمگین از فشار استثمار و جنایات سرمایه، قیام کردند و شهر باوانگار در ایالت گجرات، بزرگترین مرکز الماس هند، را به میدان نبرد خونین خود با صاحبان سرمایه و دولت سرمایه داری تبدیل ساختند. کارگران به چند کارخانه کوچک و منازل صاحبان سرمایه یورش بردند. علت شورش توده های کارگر سطح نازل دستمزدها و وضعیت رقت بار زندگی آنان است. کارگران مدت ها است که علیه این وضعیت در مبارزه و اعتراض و اعتصاب اند و خیزش ۶ ژوئیه در امتداد این مبارزات روی داده است. مطابق معمول نیروی پلیس و قوای سرکوب سرمایه به صفوف چند ده هزار نفری کارگران عاصی هجوم برده، یکی از کارگران را به ضرب گلوله از پای در آورده و شمار زیادی از آنان را زخمی کرده اند.

هزاران کارگر در حوزه های مختلف ایالت گجرات به تراش دادن الماس مشغول هستند. الماس هند به آمریکا صادر می شود و سودهای غول آسای حاصل از فروش آن به طور مستمر کوه سرمایه های صاحبان معادن را رفیع تر و عظیم تر می سازد. صدها هزار کارگر هندی که با کار سخت و توان فرسای خویش این الماس ها و جواهر آلات ناشی از آن را تولید می کنند چند سال است که هیچ اضافه دستمزدی نگرفته اند، در حالی که فشار هولناک گرانی ها همان دستمزد ناچیز آنان را هم ناچیزتر کرده است. کارگران خواستار ۲۰٪ افزایش دستمزد هستند. آنان برای تولید هر قطعه الماس فقط ۱۵ تا ۲۵ روپیه دستمزد می گیرند. این میزان حقوق کفاف نان بخور و نمیر کارگران و خانواده های آنان را نمی دهد. آنچه کارگران در قبال تولید هر قطعه الماس می گیرند از ۳۰ تا ۵۰ سنت تجاوز نمی کند، و این در شرایطی است که هر کدام از این قطعات در بازار روز دنیا به قیمت های نجومی به فروش می رسد. با این همه، ستم سرمایه داران را هیچ مرزی نیست. آنان با وقاحت بی نظیری اعلام کرده اند که پذیرش افزایش حقوق کارگران برایشان مقدور نیست، زیرا میزان رونق بازار الماس در شرایط روز اجازه این کار را به آنان نمی دهد!

شدت استثمار سرمایه و فشار گرسنگی و فقر و بی حقوقی آتش خشم کارگران را نه فقط در این معدن که در بسیاری از دیگر ایالات هند شعله ور کرده است. یورش به خانه های صاحبان سرمایه و مراکز کار و تولید گواه انفجار موج خشم و قهر توده عظیم کارگری است که قادر به تحمل وضعیت موجود نیست. اعتراضات کارگران یک هفته قبل در شهر دیگری در همین ایالات آغاز شد، اما دامنه آن اکنون منطقه باوانگار را دربر گرفته است. سرمایه داران در مقابل موج رو به گسترش شورش ها تا حدود زیادی سراسیمه شده اند. رئیس انجمن الماس در شهر صورت از صدوریک فراخوان برای توافق کارفرمایان با ۲۰٪ افزایش دستمزد کارگران سخن رانده است.

کمیته هماهنگی برای ایجاد تشکل کارگری (منطقه تهران)

ژوئیه ۲۰۰۸